

bröllopstal.se

Kära Sara, käre Erik,
kära familj och vänner.

Jag står här som Saras storasyster
och som någon som haft förmånen att följa er resa från första dagen.
Inte från första dejten – utan från den där vinterkvällen
på Stadsmissionens café,
när jag fick ett meddelande som lät ungefär: “Jag tror att jag just träffade någon
som tar både människor och te på allvar.”
Det var du, Erik.
Och jag minns hur lugn Sara lät.
Som om något redan hade fallit på plats.

Första dejten var knappast slumpmässig för just er:
ett bokantikvariat, doften av gamla sidor,
och sedan fika som drog ut på tiden
för att samtalen inte tog slut.
Det är väldigt mycket ni, faktiskt:
att börja i det stilla,
att hitta vägen genom att lyssna,
att låta tiden vara er medspelare istället för er motståndare.

Tre år senare flyttade ni ihop.
Jag minns hur Saras redan imponerande förmåga att bestämma sig
blev ännu tydligare i det där lilla köket.
Och hur din eftertänksamhet, Erik,
inte gjorde henne långsam –
utan gav hennes beslut djup.
Det blev ordnat utan att bli stelt.
Det blev varmt utan att bli rörigt.

Ni hittade balansen, och ni höll den

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Förlovningen i Visby

tillhör de där ögonblicken som får hjärtat att stanna en sekund.

En kvällspromenad, ett lugnt "ja"

och plötsligt var det som om murarna i ringmuren

hade sett allting förut och ändå blev lite rörda igen.

Det var enkelt, värdigt, och djupt ni.

Sedan kom renoveringen av sommarstugan.

Om någon undrar hur ett par fungerar på riktigt,

bör de provmåla ett tak tillsammans en hel helg.

Jag minns hur ni gjorde det:

du, Sara, med den där varma, orubbliga "det här fixar vi"-blicken,

och du, Erik, med din stadiga hand och glimten i ögat

när listen ändå blev lite sned.

Ni skrattade er igenom det.

Ni tog pauser när ni behövde.

Och ni stod kvar när färgen torkat.

Det är mycket som säger något om vilka ni är.

Lördagar med surdegsbröd som jäser långsamt på köksbänken,

fjällvandringar där tystnaden mellan er inte är tom utan trygg,

padelkvällar med vänner där "vi tar nästa boll" betyder mer än sporten själv.

Ni har gjort vanliga saker viktiga

och viktiga saker vardagliga.

Det är ett tecken på ett gott liv tillsammans.

Sara, du är varm, beslutsam, lyhörd.

Du har alltid kunnat läsa av ett rum

och ändå hålla kursen med rak rygg.

Du har lärt mig att omtanke inte är mjuk – den är stark.

Och idag bär du mormors ring som något blått.

Det är vackert.

Inte bara för att den glimrar,
utan för att den för vidare det som redan finns i dig:
att höra, hålla och hålla ut.

Erik, du är eftertänksam och pålitlig,
och du bär din humor som en liten lykta i fickan.
Jag har sett hur du tittar på Sara när hon berättar något viktigt.
Du avbryter inte.
Du värderar.
Du svarar först när orden landat.
Det är en sällsynt gåva,
och den har redan burit er långt.

Och här, mitt i psalmen som betyder mest för er,
står ni och lovar.
Inte med stora gester,
utan med samma sorts lugn och riktning
som ledde er genom ett bokantikvariat,
en promenad i Visby,
och en stuga som nu doftar trä och kaffe.
Det är så kärlek håller:
genom uppmärksamhet, tålamod och en stadig vardag.

Som din syster, Sara,
vill jag säga det jag alltid vetat:
du väljer inte med slumpen, du väljer med hjärtat fullt vaken.
Och Erik,
det går att lita på dig.
Ni har hittat hem i varandra,
och hem är inte bara en plats,
utan ett pågående arbete ni redan visar att ni kan.

Mitt önskemål till er är detta:
Fortsätt gå långsamt dit det är viktigt.

Fortsätt tala med den andra handen fri,
så att det alltid finns plats för att hjälpa, peka, hålla.
Fortsätt ta den sista biten bröd och ändå spara den.
Fortsätt vandra, också när vädret skiftar,
för ni vet redan hur man läser karta och himmel tillsammans.

Och när dagarna blir röriga,
minns hur ni möttes över en kopp på en kall kväll,
hur en stilla bokhylla blev en första scen,
och hur en visbykväll gjorde allting klart.
Där finns ert ankare.

Kära Sara och Erik,
tack för att ni låter oss få stå nära idag.
Må er kärlek fortsätta vara stark i det tysta och glad i det höga,
och må ni alltid hitta hem –
hos varandra.

Detta tal skapades med brollopstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på brollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se